

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a JUDr. Ivony Šubrtové v právní věci

žalobkyně: L. Č.

proti

žalovanému: Ředitel Sekce podpory Ministerstva obrany
se sídlem Vítězné náměstí 1500/5, 160 01 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 12. 2019, č. j. MO 358545/2019-3416

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 12. 2019, č. j. MO 358545/2019-3416, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný potvrdil rozhodnutí ředitele Agentury vojenského zpravodajství č. j. MO 206316/2019-684800 ze dne 12. 7. 2019, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o doplatek nesníženého platu za rozhodné období od 1. 7. 2013 do 31. 12. 2013.
2. Ve věci platu žalobkyně rozhodoval soud již rozsudkem č.j. 31 Ad 1/2015-49 ze dne 29. 1. 2016, kdy rozhodnutí žalovaného zrušil pro nepřezkoumatelnost. Dále ve skutkově

podobné věci rozhodoval soud rovněž rozsudkem ze dne 19. 1. 2018, č. j. 31 Ad 15/2016-66 (táž žalobkyně se domáhala doplatku platu za měsíce březen až prosinec 2011, neboť jí byl po přesunu na jiné organizační místo plat snížen – v tomto případě však vlivem snížení základních platových tarifů stanovených pro vojáky). Soud citovaným rozsudkem zrušil napadené rozhodnutí pro procesní vady v řízení, nicméně se i přes to vypořádal s některými námitkami žalobkyně. V dílčích bodech uvedl, že je akceptovatelné snížení platu z odlišného důvodu, který nijak nesouvisel s organizačními změnami a změnami ve služebním zařazení vojáka (plošné snižování tarifů), naopak však na výši doplatku do nesníženého platu nemá vliv přesun vojáka do vyššího platového stupně v návaznosti na odsloužené roky.

II. Obsah žaloby

3. Žalobkyně v žalobě uvedla, že v důsledku provedených organizačních, mobilizačních a dislokačních změn Armády České republiky došlo od 1. 7. 2013 k jejímu novému služebnímu zařazení. Dále citovala ust. § 6 odst. 3, § 67 odst. 2 písm. e), § 145a odst. 1 písm. n) zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, účinného do 30. 6. 2015 (dále jen „zákon o vojácích z povolání“), dále § 5 odst. 4 nařízení vlády č. 565/2006 Sb., o platových poměrech vojáků z povolání účinného do 31. 10. 2014.
4. Dle personálního rozkazu ředitele Ústředního vojenského zdravotního ústavu ze dne 1. 1. 2013 činil plat žalobkyně v úhrnné výši 22 600 Kč (platový tarif 16 560 Kč, osobní příplatek 1 700 Kč, hodnostní příplatek 3 100 Kč, zvláštní příplatek 1 300 Kč). Personálním rozkazem ředitele Agentury vojenského zdravotnictví ze dne 1. 7. 2013 činil plat žalobkyně v úhrnné výši 23 090 Kč (platový tarif 17 190 Kč, osobní příplatek 2 000 Kč, hodnostní příplatek 2 600 Kč, zvláštní příplatek 1 300 Kč). Skutečnost, že od července 2013 došlo u žalobkyně v rámci platového tarifu k postupu v platovém stupni z důvodu započitatelné praxe, nelze započítávat na doplatek nesníženého platu. U žalobkyně došlo v důsledku jmenování do nižší hodnosti (vzhledem k organizačním změnám) ke snížení hodnostního příplatku o 500 Kč.
5. Žalobkyně namítala, že pokud dojde v novém služebním zařazení ke zvýšení osobního příplatku o částku 300 Kč, není doplatek do nesníženého platu pouze 200 Kč, ale vždy 500 Kč na sníženém hodnostním příspěvku, neboť s tím nemá osobní hodnocení nic společného. U vojáka, který byl jmenován do nižší hodnosti, se vychází ze složek platu určených pevnou měsíční výměrou, o které v důsledku realizované organizační změny přišel. Povinnost zachování nesníženého platu je třeba vztahovat k přiznaným (nárokovým) složkám platu uvedeným v platovém výměru pro nesnížený plat. Jinými slovy, voják má garantováno, po zákonem stanovenou dobu 6 měsíců, že nebude mít nižší plat v žádné příslušné platové složce, než před provedenou organizační změnou zařazení vojáka.
6. Žalovaný ignoroval právní názor zdejšího soudu uvedený v bodu 33 odůvodnění výše citovaného rozsudku, který již jednou s postupem žalovaného vyjádřil nesouhlas. Žalovaný pak rovněž do odvolacího spisu jako podklad pro rozhodnutí zanesl metodický pokyn, s nímž nebylo žalobkyni umožněno se seznámit.
7. Žalobkyně navrhla rozhodnutí žalovaného zrušit.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

8. Žalovaný ve svém vyjádření zrekapituloval, že žalobkyně vykonávala k 1. 1. 2013 službu u Ústředního vojenského zdravotního ústavu, s platem 22 660 Kč a hodností nadpraporčík. S účinností od 1. 7. 2013 bylo rozhodnuto o organizační změně, v jejímž důsledku došlo ke zrušení místa žalobkyně (došlo ke zrušení Ústředního vojenského zdravotního ústavu). Žalobkyni bylo nabídnuto systemizované místo u Agentury vojenského zdravotnictví s hodností praporčík. Žalobkyně se snížením hodnosti souhlasila a byla služebně zařazena na výše uvedené místo a jmenována do hodnosti praporčík dnem 1. 7. 2013, s přiznaným platem v úhrnné výši 23 090 Kč.
9. Z porovnání personálních rozkazů ve věci určení platu žalobkyně se stavem ke dni 30. 6. 2013 a od 1. 7. 2013 správní orgány zjistily, že k 1. 7. 2013 v důsledku provedení organizačních změn byla žalobkyně zařazena na nově vytvořené systemizované místo, kde jí byl vydán nový platební výměr s přiznáním vyššího platového stupně a s novým osobním a hodnostním příplatkem. Úhrnný plat žalobkyně ke dni 30. 6. 2013 činil 22 660 Kč a v období od 1. 7. 2013 pak úhrnný plat činil 23 090 Kč. Z porovnání je tedy zjevné, že provedenou změnou na nové systemizované místo ke snížení platu žalobkyně nedošlo a k uplatnění ustanovení § 67 odst. 2 písm. e) zákona o vojácích z povolání, nebyl dán důvod. Z toho důvodu žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím potvrdil rozhodnutí služebního orgánu I. stupně, kterým nebylo vyhověno žádosti žalobkyně.
10. Při výkladu ustanovení § 67 odst. 2 písm. e) zákona o vojácích z povolání, ve znění platném do 30. června 2015 (*Vojákovi se plat nesnižuje po dobu nejvýše 6 měsíců, byl-li v důsledku organizačních změn jinak služebně zařazen*), se žalovaný ztotožnil s výkladem služebního orgánu I. stupně, že předmětné ustanovení využívá termínu plat a ve smyslu tohoto ustanovení jej nadále nedělí na složky, ze kterých je plat složen, tudíž že vojákovi má být garantován nárok na plat v jeho celkové výši.
11. Žalovaný se plně ztotožnil s dříve uvedenými závěry Krajského soudu v Hradci Králové a souhlasí, že předmětné ustanovení nevylučovalo možnost zvýšení platu, pokud na něj vojákovi z povolání v daném období vznikl nárok. Žalovaný se však řídil právním názorem, který mu byl na danou problematiku poskytnut stanoviskem Státního tajemníka v MO, č. j. MO 354275/2018-7542 ze dne 20. 12. 2018, že vojákovi má být garantován nárok na plat v jeho celkové výši.
12. K tvrzení žalobkyně, že pokud do odvolacího spisu jako podklad pro rozhodnutí v odvolacím řízení žalovaný zanesl „jakýsi metodický pokyn“ a že v průběhu odvolacího řízení nebylo žalobkyni poskytnuto právo se s ním seznámit, žalovaný uvedl, že do spisu během odvolacího řízení žádný metodický pokyn doplněn nebyl. Žalovaný provedl zákonné odůvodnění napadeného rozhodnutí a k tomuto odůvodnění (ve kterém metodický pokyn jako podklad pro vydání rozhodnutí nesloužil) současně pro úplnost uvedl metodický pokyn k vnitřnímu řízení. Tento metodický pokyn, který při posuzování žádosti ve správním řízení není závazný, byl uveden žalovaným zcela nadbytečně, avšak v souladu se zákonem, a jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí, nebylo k němu přihlíženo při vydání rozhodnutí.
13. Z uvedených důvodů žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

IV. Posouzení věci krajským soudem

14. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního,

ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“). Ve věci rozhodl dle § 51 s.ř.s. bez nařízení ústního jednání, neboť k tomu byly splněny zákonné podmínky.

15. Nejprve se krajský soud zabýval namítanými procesními vadami, kterými bylo dle žalobkyně stíženo řízení předcházející vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Námitku založení metodického pokynu do odvolacího správního spisu bez možnosti žalobkyně se s listinou seznámit shledal soud nedůvodnou, neboť tento metodický pokyn nesloužil jako podklad pro rozhodnutí. Žalobkyně nespecifikovala, o jaký metodický pokyn by se mělo jednat. Soud z obsahu spisu rovněž neshledal, že by byl nějaký založen. Podklady rozhodnutí byly zaslány v kopii obecnému zmocněnci žalobkyně dne 15. 2. 2019.
16. Pokud jde o hmotněprávní posouzení věci, spor mezi účastníky spočívá v tom, zda je plat pro účely užití ustanovení o nesníženém platu v případě organizačních změn jediný celek (tvrzení žalovaného), či zda je nutné zachovat nesnížené všechny složky platu (tvrzení žalobkyně).
17. Dle § 67 odst. 2 písm. e) zákona o vojácích z povolání se vojákovi plat nesnižuje „*po dobu nejvýše 12 měsíců, byl-li v důsledku organizačních změn jinak služebně zařazen*“.
18. Změna služebního zařazení žalobkyně nebyla zpochybňovanou skutečností.
19. Ustanovení § 67 odst. 2 písm. e) zákona o vojácích z povolání obsahovalo garanci nesnížení platu po dobu 12 měsíců (k němuž by jinak došlo v souvislosti s organizačními změnami). Jak judikoval Městský soud v Praze ve svém rozsudku ze dne 3. 6. 2020, č. j. 14 Ad 6/2019, každé rozhodnutí služebního orgánu o platu vojáka je rozhodnutí nové, týkající se úhrnné výše platu včetně všech jeho jednotlivých složek. Ze závěru tohoto rozsudku zcela jasně vyplývá, že platový výměr je konstitutivním rozhodnutím o úhrnné výši platu včetně všech složek, které ho tvoří (či také netvoří). Tedy i dílčí rozhodnutí o snížení jednotlivé složky platu je nutné považovat za nové konstitutivní rozhodnutí o této složce platu.
20. Krajský soud nemá důvod odchýlit se od svého dřívějšího výkladu citovaného ustanovení, tedy opětovně uvádí, že uvedené ustanovení zákona o vojácích z povolání zamezovalo tomu, aby po zákonem stanovenou dobu byla u vojáka z povolání, který byl dotčen organizační změnou, v jejímž důsledku byl jinak služebně zařazen, **snížena ta platová složka, k jejímuž snížení by u něj z tohoto důvodu jinak došlo**. Opačný výklad by byl v rozporu s účelem citovaného ustanovení, jímž bylo poskytnout vojákům z povolání určitou ochranu právě před důsledky plynoucími ze změny služebního zařazení spojeného s organizačními změnami. (viz bod 31. rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 1. 2018, č. j. 31 Ad 15/2016-66).
21. Vzhledem k výše uvedenému proto soud v tomto případě uzavřel, že žalobkyni se v důsledku organizační změny snížila složka platu – příplatek za hodnotu – k jejímuž snížení by bez organizační změny nedošlo. Jde tedy o situaci avizovanou soudem ve výše citovaném rozsudku. Plat žalobkyně měl být tedy zachován i v této jednotlivé složce, která se snížila právě a jedině v důsledku organizační změny, neboť nové pracovní zařazení bylo spojeno s nižší hodnotou. Ke snížení složky platu tak došlo bez zavinění žalobkyně, přičemž jiný případ by mohl být např. u složky osobního ohodnocení, které by mohlo být sníženo po odlišném pracovním výkonu žalobkyně. Hodnostní příplatek však žalobkyně ovlivnit nemohla, byla-li zařazena na jiné pracovní místo. Krajský soud

uzavřel, že na tento případ je proto ust. § 67 odst. 2 písm. e) zákona o vojácích z povolání plně aplikovatelné.

V. Závěr a náklady řízení

22. S ohledem na shora uvedený krajský soud žalobou napadené rozhodnutí žalovaného zrušil (§ 78 odst. 1 s.ř.s.) pro nezákonnost. Soud věc vrací žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.), v němž vezme žalovaný v úvahu výtky vznesené soudem a znovu ve věci rozhodne.
23. Výrok II. o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Úspěšné žalobkyni vznikl nárok na náhradu nákladů řízení, které jí v souvislosti se soudním řízením vznikly, v daném případě se jedná o soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 16. března 2022

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu